

**MARSZAŁEK
WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO**

DSR-II-1.7222.344.2014

Poznań, dnia 9 października 2015 r.
za dowodem doręczenia

DECYZJA

Na podstawie art. 217, art. 376 pkt 2b i art. 378 ust. 2a pkt 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 r., poz. 1232 ze zm.) oraz art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 r., poz. 267 ze zm.), po rozpatrzeniu wniosku Polskiego Górnictwa Naftowego i Gazownictwa S.A. - Oddział w Zielonej Górze, ul. Bohaterów Westerplatte 15, 65-034 Zielona Góra, reprezentowanego przez Sławomira Kudełę

ORZEKAM

I. Ujednolicić tekst pozwolenia zintegrowanego na prowadzenie instalacji do rafinacji gazu - Odazotownia Grodzisk, zlokalizowanej w miejscowości Snowidowo gm. Grodzisk Wielkopolski, udzielonego Polskiemu Górnictwu Naftowemu i Gazownictwu S.A. - Oddział w Zielonej Górze, mocą decyzji Marszałka Województwa Wielkopolskiego znak: DSR.III.7623-107/08 z dnia 23.03.2009 r., zmienionej decyzją Marszałka Województwa Wielkopolskiego znak: DSR-II-1.7222.75.2014 z dnia 19.02.2015 r., sprostowanej postanowieniem Marszałka Województwa Wielkopolskiego znak: DSR-II-1.7222.75.2014 z dnia 3.08.2015 r., i znak: DSR-II-1.7222.89.2015 z dnia 3.08.2015 r., oraz zmienionej decyzją Marszałka Województwa Wielkopolskiego DSR-II-1.7222.288.2014 z dnia 4.09.2015 r., w następujący sposób:

„II. Rodzaj instalacji i warunki eksploatacji

Nazwa instalacji	Rodzaj instalacji *	Parametr instalacji	Oznaczenie prowadzącego instalację
Instalacja do rafinacji gazu – Odazotownia Grodzisk w miejscowości Snowidowo gm. Grodzisk Wielkopolski	ust. 1 pkt 2	Instalacja do rafinacji gazu Proces odazotowania gazu ziemnego w ilości 700 800 000 m ³ /rok	Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. - Oddział w Zielonej Górze, ul. Bohaterów Westerplatte 15, 65-034 Zielona Góra NIP: 5250008028 REGON: 012216736-00120

* wg załącznika do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 27 sierpnia 2014 r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości (Dz. U. z 2014 r. poz. 1169)

II.1. Opis instalacji i charakterystyka stosowanej technologii i urządzeń

Instalację wymagającą pozwolenia zintegrowanego stanowi instalacja mająca na celu korektę składu fizyko-chemicznego gazu, wynikiem czego jest przejście gazu ziemnego zaazotowanego (wsadowego) w gaz typu E (gaz ziemny wysokometanowy).

Ilość gazu ziemnego, który jest poddany procesowi odazotowania na instalacji Odazotownia Grodzisk wynosi ok. 80 000 nm³/h (ok. 700 800 000 nm³/rok).

W wyniku przetwarzania strumienia gazu zaazotowanego powstają następujące produkty:

- gaz wysokometanowy E - w ilości 344 005 Mg/rok
- skroplony gaz ziemny LNG - w ilości 18 250 Mg/rok
- koncentrat helu - w ilości 494 Mg/rok

Podstawowe procesy technologiczne:

Część ciepła - w skład której wchodzi następujące układy technologiczne:

- *układ wlotowy gazu zaazotowanego*

Gaz zaazotowany jest doprowadzony do układu wlotowego podziemnym gazociągiem DN250. Układ wlotowy gazu wyposażony jest w układ ZZU (zespół zaworowo-upustowy), zawór zwrotny oraz zawór zamykający procesowy i ESD (system awaryjnego zatrzymania). Następnie gaz przepływa przez filtr koalescencyjny FK-0100, którego celem jest oczyszczenie gazu z cząstek stałych i ciekłych. Na rurociągu znajdującym się pomiędzy układem wlotowym gazu a instalacją usuwania CO₂ jest zabudowany chromatograf, który analizuje gaz wsadowy na zawartość: N₂, CO₂, C1, C2, C3+.

- *instalacja usuwania CO₂*

Usuwanie CO₂ odbywa się w dwóch instalacjach:

Instalacja aminowego mycia gazu - jest to proces usuwania CO₂ z gazu wsadowego do poziomu poniżej 10 ppm przez absorpcję CO₂ w trakcie mycia aminowego. Po oczyszczeniu i podgrzaniu gaz wsadowy jest skierowany do dolnej części kolumny absorpcyjnej, gdzie przepływa do góry w przeciwnym kierunku do spływającego po półkach ubogiego roztworu aminy powodując dobry kontakt gazu z roztworem aminy tzw. mycie aminowe. W trakcie tego mycia następuje stopniowe absorbowanie CO₂ z gazu przez aminę i tworzenie węglanu aminy wskutek czego gaz na górnych półkach jest pozbawiony CO₂ do zawartości poniżej 10 ppm (gaz słodki), a roztwór aminy na dole kolumny jest bogatym roztworem aminy, nasyconym w CO₂.

Instalacja regeneracji aminy - jest to proces usuwania CO₂ z bogatego roztworu aminy powstałego w procesie usuwania CO₂ z gazu wsadowego. Proces odbywa się w kolumnie regeneracyjnej. Bogata amina z kolumny absorpcyjnej, po obniżeniu jej ciśnienia odgazowania, podgrzaniu w wymienniku płytowym i podaniu na górne półki kolumny regeneracyjnej, spływa w dół w przeciwnym kierunku z parą wodną wytworzoną w reboilerze aminy ubogiej podaną na dół tej kolumny. W trakcie kontaktu bogatej aminy z parą wodną CO₂ zostaje uwolniony z aminy i unoszony przez parę wodną. Na dół kolumny regeneracyjnej spływa ubogi w CO₂ roztwór aminy.

- *instalacja sit molekularnych - usuwania H₂O*

Instalacja służy do usuwania wilgoci z gazu po myciu aminowym do poziomu wymaganego przez kriogeniczną instalację usuwania azotu (NRU) tj. poniżej 0,1 ppmV. Składa się z dwóch układów technicznych: układ adsorpcji wilgoci na sitach molekularnych i układ regeneracji sit molekularnych.

- *instalacja usuwania rtęci - filtry przeciwpyłowe*

Gaz po wyjściu z instalacji osuszania kierowany jest do adsorberów rtęci, wykonanych z wlotem gazu od góry i wylotem z części dolnej. Usuwa się rtęć do wartości mniejszej niż 0,1 [mikrogram/Nm³]. Do adsorpcji par rtęci używany jest węgiel impregnowany siarką o zawartości siarki ok. 15%. Węgiel jest zasypany wewnątrz adsorbera. Proces wiązania par rtęci polega na reakcji rtęci z siarką w wyniku czego powstaje siarczek rtęci. Skuteczność usunięcia Hg po instalacji usuwania rtęci jest mierzona w sposób ciągły za pomocą analizatora Hg umiejscowionego na wylocie instalacji usuwania rtęci. Gaz wolny od rtęci opuszcza dno adsorbera i kierowany jest na układ filtrów przeciwpyłowych znajdujących się przed częścią zimną. Po filtracji gaz wchodzi na układ zaworów umożliwiających skuteczne odcięcie części ciepłej od części zimnej (NRU- instalację usuwania azotu) dla potrzeb systemu bezpieczeństwa i ruchowych oraz dla ominięcia przepływu gazu przez NRU- instalację usuwania azotu przy obiegu rozruchowym instalacji odazotowania.

Część zimna - Zadaniem części zimnej instalacji odazotowania (NRU) jest przetworzenie wsadowego gazu zaazotowanego na gaz wysokometanowy E, odzysk helu z gazu oraz produkcja LNG (skroplonego gazu ziemnego). Proces odazotowania polega na kriogenicznej destylacji skroplonego gazu wsadowego do NRU, który w części ciepłej instalacji odazotowania jest przygotowany do kriogenicznego przetwarzania przez usunięcie CO₂ i wody do poziomu odpowiednio poniżej 10 ppmV i 0,1 ppmV oraz szkodliwej dla aluminiowych elementów rtęci.

Proces kriogeniczny pracuje w układzie 2-kolumnowym: kolumnie wysokociśnieniowej (ok. 21 bar) i kolumnie niskociśnieniowej (ok. 1 bar), z pompami metanowymi zwiększającymi ciśnienie LNG z kolumny niskociśnieniowej do ok. 20 bar. Dla potrzeb wymaganej produkcji LNG gaz wsadowy do NRU jest dodatkowo schładzany propanowym obiegiem chłodniczym.

W skład tej części wchodzi następujące układy:

- *układ wejściowy gazu do NRU*

Gaz z części ciepłej jest mierzony na układzie pomiarowym i rozdzielany na dwa strumienie: podstawowy strumień wsadowy i mały strumień obejściowy omijający pierwszy wsadowy wymiennik ciepła. Te dwa strumienie gazu wsadowego wchodzi do NRU.

- *instalacja usuwania azotu*

Większość gazu wsadowego wpływa do wymiennika wsadowego i chłodzona jest do temperatury około minus (-) 86,2°C. Niewielki strumień zewnętrzny gazu wsadowego wpływa do Cold Boxu (instalacji usuwania azotu) i łączy się ze schłodzonym strumieniem gazu wsadowego, tworząc mieszaninę o temperaturze minus (-) 85,0°C. Powstała w ten sposób mieszanina dwufazowa jest rozdzielana w separatorze węglowodorów ciężkich (KO-drumie), gdzie usuwane jest około 55% węglowodorów C5 i 89% węglowodorów C6+. Opary z KO-drum, są następnie skraplane i dochładzane do temperatury minus (-) 103,6 °C, po czym podane na dno kolumny wysokociśnieniowej.

Kolumna destylacyjna wysokociśnieniowa działa pod ciśnieniem 21,0 bar (g), wytwarzając szczytowy destylat ciekły o wysokiej zawartości azotu. Całość oparów szczytowych z kolumny destylacyjnej ulega częściowemu skropleniu poprzez wymianę ciepła w sekcji skraplacza-reboilera. Dwufazowa mieszanina w temperaturze około minus (-) 164,2°C jest zwracana do sekcji górnej kolumny destylacyjnej wysokociśnieniowej. Niewielki strumień mieszaniny gazów (o wysokiej zawartości helu) stanowi "czyste" opary szczytowe. Część wytworzonej cieczy odprowadza się jako ciekły destylat. Natomiast pozostałą część wytworzonej cieczy wykorzystuje się jako reflux kolumny wysokociśnieniowej.

Surowy wytwarzany hel stanowi produkt szczytowy separatora. Większość pozostałości (cieczy) z kolumny wysokociśnieniowej w temperaturze około minus (-) 132,1°C jest wyprowadzana i podchładzana w wymienniku ciepła do temperatury minus (-) 153,6°C, po czym zrzucana do środkowej sekcji kolumny niskociśnieniowej. Kolumna niskociśnieniowa działa pod ciśnieniem szczytowym 1,0 bar (g), oddzielając azot od strumienia wsadowego. Azot wytwarzany jest w postaci gazu szczytowego w temperaturze minus (-) 188,9°C. Metan odzyskiwany jest w postaci cieczy z dna kolumny niskociśnieniowej w temperaturze minus (-) 158,1°C. W kolumnie niskociśnieniowej następuje ponowne odparowywanie azotu, wskutek czego zawartość azotu w pozostałościach metanu obniżana jest do poniżej 4,0 mol%.

Wytworzony ciekły metan (LNG) wymienia najpierw „zimno” z zawartością sekcji dennych kolumny wysokociśnieniowej w górnej części wymiennika kolumny niskociśnieniowej. Następnie jest odparowywany ciepłem z gazu wsadowego w sekcji dennej wymiennika wsadowego odazotowni. Ciekłe frakcje ciężkie z separatora węglowodorów (KO drumu), pobierane są przez układ regulacji poziomu i wtryskiwane do odparowanego metanu.

Ostateczna mieszanina wytwarzanego metanu i węglowodorów ciężkich jest podgrzewana gazem wsadowym w górnej sekcji wymiennika wsadowego odazotowni. Wytwarzany metan opuszcza instalację pod ciśnieniem ok. 18,42 bar (g) i w temperaturze 29,4°C.

Strumień wylotowy azotu oraz strumień wytworzonego helu zwracane są również przez wymienniki ciepła w ramach „odzysku zimna”. Surowy wytwarzany hel opuszcza instalację pod ciśnieniem około 17,60 bar (g) i w temperaturze 29,4°C. Wytwarzany azot odpadowy opuszcza instalację pod ciśnieniem około 0,68 bar (g) i w temperaturze 29,4°C.

- *propanowy układ chłodniczy*

Wymagane chłodzenie propanem realizowane jest poprzez obieg chłodniczy, z zastosowaniem sprężarki propanu z napowietrznym skraplaczem propanu. Propan pod ciśnieniem około 17,12 bar (g) i w temperaturze 50,0°C przepływa z akumulatora propanu i jest zrzucany do zbiornika ekonomizera propanu, działającego pod ciśnieniem 6,76 bar(g) i w temperaturze 17,5°C. Czynnik chłodniczy (propan) jest odparowywany ciepłem z gazu wsadowego w wymienniku wsadowym. Opary propanu (materiał szczytowy ze zbiornika obiegowego propanu) zwracane są do układu ssania sprężarki propanu chłodniczego.

Układy wyjściowe z NRU, w skład którego wchodzi:

- *instalacja magazynowania i załadunku LNG*

Strumień tłoczonego LNG kierowany jest do zbiorników magazynowych. Magazyn LNG stanowi układ zbiorników magazynowych, parownic atmosferycznych oraz stanowisko załadunku do zbiorników transportowych. LNG odbierany z NRU jest magazynowany w trzech zbiornikach pionowych o objętości 257 m³ każdy i maksymalnym ciśnieniu 8 bar (g). Pojemność magazynowa każdego zbiornika wynosi 90% z 257 m³ tj. 231 m³, co pozwala na zmagazynowanie 103 ton LNG, łącznie dla całego zespołu trzech zbiorników 309 ton. Zbiorniki do LNG wykonane są w systemie dwupłaszczowym: zbiornika zewnętrznego ze stali węglowej i wewnętrznego ze stali nierdzewnej. Każdy zbiornik posiada niezależne automatyczne odcięcia dopływu i wypływu LNG.

Stanowisko załadunku składa się z instalacji do załadunku i układu rozliczania LNG. Instalacja załadunku posiada zawór odcinający LNG, układ do odgazowania do pochodni, układ przedmuchu instalacji azotem, węża nalewowego o przelocie 65 mm i długości 5,5 m i instalację wyrównania potencjałów elektrycznych.

- *instalacja sprężania i magazynowania helu*

Układ sprężania i magazynowania helu składa się ze zbiornika buforowego o ciśnieniu MAWP 25 bar i objętości geometrycznej 20 m³, zespołu trzech kompresorów oraz zespołu dwóch zbiorników magazynowych o ciśnieniu MAWP 84 bar i objętości geometrycznej 150 m³ każdy. Łączna maksymalna pojemność całego układu magazynowania helu wynosi 25 700 Nm³. Zbiorniki helu wyposażone są w miejscowe i zdalne pomiary ciśnienia oraz zabezpieczone zaworem bezpieczeństwa przed nadmiernym wzrostem ciśnienia. Stanowisko załadunku helu do zbiorników transportowych składa się, z masowego urządzenia pomiarowego, zaworu odcinającego oraz węża ciśnieniowego do połączenia ze zbiornikiem transportowym. Stanowisko jest wyposażone w miejscowe wskazanie ciśnienia w instalacji załadowniczej. Strefa stanowiska jest wydzielona z ruchu ze względu na zawartość wodoru w koncentracji helu.

- *instalacja kompresorów metanu*

Zespół sprężający gaz wysokometanowy ma maksymalną wydajność 150% (3x50%) wydajności potrzebnej do sprężania maksymalnej ilości gazu z NRU do ciśnień umożliwiających oddanie gazu E wysokometanowego pod ciśnieniem 6,3 MPa.

- *układ rozruchowy*

Instalacja odazotowania jest uzupełniona dla potrzeb jej rozruchu w zamknięty układ obiegowy gazu zaazotowanego (wsadowego) z wykorzystaniem motospężarek gazu wysokometanowego. Układ ten jest włączany tylko na czas rozruchu instalacji odazotowania. Obieg rozruchowy polega na przepływie gazu wsadowego w zamkniętym obiegu, z ominięciem części zimnej (NRU) w celu szybkiego i bez strat, doprowadzenia gazu wsadowego do parametrów wymaganych przez NRU. Gaz rozruchowy po przejściu przez instalację usuwania CO₂, usuwania wody i rtęci oraz jego oczyszczeniu na filtrach po części ciepłej jest kierowany na by-pass, części zimnej (NRU). Przez układ zaworowy - zawór odcinający i regulacji ciśnienia, dla sterowania ciśnieniem, do parametrów ciśnienia ssania kompresorów jest podawany na układ sprężania gazu wysokometanowego.

- *układ wylotowy gazu z odazotowni*

Gaz wysokometanowy po sprężeniu do wymaganego ciśnienia i usunięciu oleju i innych zanieczyszczeń na odolejaczku wpływa na układ wylotowy gazu. Układ zawiera przepływomierz zwężkowy do pomiaru ilości gazu, układ zaporowy z zaworem ESDV (awaryjnego zatrzymania), zaworem zwrotnym i kulowym do odcięcia przepływu gazu między odazotownią oraz mieszalnią gazu i dla zabezpieczenia przed strumieniem zwrotnym gazu z mieszalnią.

Procesy technologiczne zachodzące w instalacjach pomocniczych:

- *instalacja sprężonego powietrza,*

Układ sprężonego powietrza zasila urządzenia pneumatyczne i kompresory metanu. Układ składa się z następujących urządzeń: 2 sprężarki fumi Atlas Copco, zbiornik buforowy o pojemności 10 m³, zbiornik buforowy o pojemności 20 m³, kolumnowy, absorpcyjny osuszacz powietrza, 3 filtry koalescencyjne, 4 filtry cząsteczkowe.

- *instalacja paliwowa potrzeb własnych,*

Gaz paliwowy jest dostarczany do następujących urządzeń: podgrzewacza olejowego aminy (instalacja usuwania CO₂), podgrzewacza gazu regeneracyjnego (instalacja sit molekularnych usuwania H₂O), silników gazowych (instalacja kompresorów metanu), pilotów pochodni wysoko- i niskociśnieniowej oraz kotłów (kotłownia C.O.) .

- *instalacja technologiczna kotłowni C.O.,*

Kotłownia stanowi indywidualne źródło ciepła dla Odazotowni. Kotłownia wyposażona jest w 2 kotły gazowe. Paliwem do kotłowni jest gaz ziemny wysokometanowy grupy E.

- *instalacja wody demineralizowanej,*

Dwa zbiorniki wody demineralizowanej o pojemności 15 m³ każdy. Demineralizacja wody odbywa się z wykorzystaniem technologii demineralizacji metodą odwróconej osmozy,

- *instalacja azotu,*

Do przedmuchu instalacji, celem usunięcia powietrza lub gazów palnych, przy uruchamianiu poszczególnych urządzeń oraz w przypadku awarii, służy instalacja azotu. Instalacja azotu magazynuje azot w fazie skroplonej i produkuje, zależnie od potrzeb, azot w fazie gazowej. Instalacja składa się ze zbiornika skroplonego azotu o pojemności 20m³, parownicy atmosferycznej do odbudowy i podtrzymania ciśnienia w zbiorniku oraz parownicy atmosferycznej doprowadzającej azot gazowy do zbiornika buforowego i dalej do instalacji przedmuchowej. Azot jest uzupełniany dostawami z zewnątrz.

- *układ zrzutowy z pochodnią gazu,*

Dwa istniejące systemy wydmuchowe gazu niskociśnieniowego i wysokociśnieniowego, podłączone są do pochodni, gdzie zrzutowy gaz zostaje spalony. Wszystkie gazy zrzutowe z systemów bezpieczeństwa

oraz gaz zrzutowy z procesu technologicznego w czasie rozruchu, zatrzymania bądź zdarzeń awaryjnych są spalane w pochodni (flara). Konstrukcja pochodni umożliwi oddzielenie zanieczyszczeń ciekłych z gazu zrzutowego oraz jednocześnie spalanie gazu zrzutowego z systemu nisko- i wysokociśnieniowego, bez powodowania wzrostu ciśnienia w systemie niskociśnieniowym.

- *układ zasilania elektroenergetycznego składający się z :*
 - stacji elektroenergetycznej,
 - rezerwowego źródła zasilania,
- *system sterowania i nadzoru składający się z :*
 - systemu sterowania procesem technologicznym,
 - systemu bezpieczeństwa,
- *system ochrony obiektu składający się z :*
 - systemu telewizji dozorowej,
 - systemu alarmowego i ochrony obwodowej,
 - systemu kontroli dostępu.

Wykaz zbiorników magazynowych

Kod zbiornika	Wielkość zbiornika (m ³)	Sposób zabezpieczenia	Lokalizacja zbiornika
B1 Zbiornik magazynowy LNG	257,0	Stalowy pionowy zbiornik dwupłaszczowy. Przestrzeń między płaszczami wypełniona izolacją perlitową, otoczony betonową wanną	zbiornik zlokalizowany nad ziemią
B2 Zbiornik magazynowy LNG	257,0	Stalowy pionowy zbiornik dwupłaszczowy. Przestrzeń między płaszczami wypełniona izolacją perlitową, otoczony betonową wanną	zbiornik zlokalizowany nad ziemią
B3 Zbiornik magazynowy LNG	257,0	Stalowy pionowy zbiornik dwupłaszczowy. Przestrzeń między płaszczami wypełniona izolacją perlitową, otoczony betonową wanną	zbiornik zlokalizowany nad ziemią
B4 Zbiornik ociekowy wody po regeneracji sit	12,7	Poziomy dwupłaszczowy	zbiornik zlokalizowany pod ziemią
B5 Zbiornik buforowy helu	20,0	Stalowy pionowy zbiornik jednopłaszczowy	zbiornik zlokalizowany nad ziemią
B6 Zbiornik magazynowy helu	150,0	Stalowy poziomy zbiornik jednopłaszczowy	zbiornik zlokalizowany pod ziemią
B7 Zbiornik magazynowy helu	150,0	Stalowy poziomy zbiornik jednopłaszczowy	zbiornik zlokalizowany pod ziemią
B9 Zbiornik ociekowy węglowodorów	3,0	Stalowy poziomy zbiornik dwupłaszczowy	zbiornik zlokalizowany pod ziemią
B10 Zbiornik akumulacyjny propanu	2,3	Stalowy pionowy zbiornik jednopłaszczowy	zbiornik zlokalizowany nad ziemią
B11 Zbiornik separator na linii ssącej propanu	1,53	Stalowy pionowy zbiornik jednopłaszczowy	zbiornik zlokalizowany nad ziemią
B14 Zbiornik wyrównawczy aminy ubogiej	10,0	Stalowy pionowy zbiornik dwupłaszczowy	zbiornik zlokalizowany nad ziemią

B15 Zbiornik ociekowy aminy	12,70	Stalowy poziomy zbiornik dwupłaszczyznowy	zbiornik zlokalizowany pod ziemią
B16 Zbiornik inhibitora korozji	0,05	Zbiornik z tworzywa sztucznego - PP	zbiornik zlokalizowany w budynku
B17 Zbiornik środka antypieniowego	0,05	Zbiornik z tworzywa sztucznego - PP	zbiornik zlokalizowany w budynku
B18 Zbiornik wyrównawczy oleju termalnego	0,8	Zbiornik stalowy jednopłaszczyznowy	zbiornik zlokalizowany w budynku
B19 Zbiornik spustowy oleju grzewczego	3,0	Stalowy poziomy zbiornik dwupłaszczyznowy	zbiornik zlokalizowany w budynku
B20 Zbiornik ociekowy oleju silnikowego do kompresorów	4,0	Stalowy poziomy zbiornik dwupłaszczyznowy	zbiornik zlokalizowany pod ziemią
B21 Zbiornik ociekowy glikolu	3,0	Stalowy poziomy zbiornik dwupłaszczyznowy	zbiornik zlokalizowany pod ziemią
B22 Zbiornik ociekowy glikolu	3,0	Stalowy poziomy zbiornik dwupłaszczyznowy	zbiornik zlokalizowany pod ziemią
B23 Zbiornik ociekowy glikolu	3,0	Stalowy poziomy zbiornik dwupłaszczyznowy	zbiornik zlokalizowany pod ziemią
B28 Zbiornik-ekonomizer propanu	1,53	Stalowy pionowy zbiornik jednopłaszczyznowy	zbiornik zlokalizowany nad ziemią

II.2. Rodzaj i ilość wykorzystywanej energii, materiałów, surowców i paliw w ciągu roku

Lp.	Rodzaj wykorzystywanej energii, materiałów, surowców i paliw	Jednostka	Wielkość zużycia
1.	Energia elektryczna	MWh	11 000
2.	Woda	m ³	6 500
3.	Gaz ziemny zaazotowany (poddawany procesowi odazotowania)	Nm ³	700 800 000
4.	Gaz ziemny wysokometanowy (paliwowy)	Nm ³	8 015 290
5.	Inhibitor korozji	dm ³	300
6.	DGA diglikolamina (pochłaniacz CO ₂)	Mg	13,0

III. Sposoby osiągnięcia wysokiego poziomu ochrony środowiska jako całości

Zastosowane rozwiązania techniczne i technologiczne gwarantują wysoki poziom ochrony środowiska jako całości poprzez:

- zapewnienie efektywności gospodarki materiałowo-surowcowej

W zakresie zapewnienia efektywnej gospodarki materiałowo-surowcowej podstawowym działaniem jest dobór odpowiedniej techniki i technologii, ale również wprowadzenie rozwiązań organizacyjnych zapewniających ciągłość produkcji, bezawaryjność instalacji oraz wysoką jakość produktu. Dobór odpowiedniej techniki i technologii pozwala na optymalne wykorzystanie surowców, materiałów, paliw oraz energii w procesie wytwórczym. Natomiast działania organizacyjne, związane z utrzymaniem ruchu instalacji, pozwalają na ograniczenie strat wynikających z nieprawidłowej pracy instalacji lub jej awarii.

Do działań organizacyjnych należy zaliczyć wprowadzenie systematyki, nadzoru, monitoringu, procedur korygujących w realizowanych procesach produkcyjnych, pomocniczych i działaniach konserwacyjnych wynikających z wdrożenia systemów zarządzania. Wdrożone systemy zarządzania zapewniają wysoką jakość produktu, ciągłość i bezawaryjność pracy poszczególnych instalacji, ograniczenie strat materiałowych

i surowcowych, ciągle podnoszenie kwalifikacji i świadomości pracowników.

- zapewnienie efektywnej gospodarki energetycznej

W zakresie efektywnej gospodarki energetycznej konieczne jest stosowanie:

- jednostek energetycznych o wysokiej sprawności i elastyczności,
- paliw, charakteryzujących się niską emisją substancji do powietrza oraz brakiem odpadów powstałych w wyniku ich spalania,
- układów odzysku ciepła,
- odpowiedniej izolacji termicznej obiektów oraz ciepłociągów,
- procedur ograniczających zużycie energii elektrycznej oraz cieplnej,
- automatycznych układów sterujących, włączających poszczególne instalacje tylko w okresach ich niezbędnego stosowania.

Powyższe rozwiązania pozwalają na ograniczenie: zużycia energii, paliw, emisji substancji do powietrza, emisji hałasu i ilości wytworzonych odpadów do niezbędnego minimum technologicznego.

III.1. Wymagania zapewniające ochronę gleby, ziemi i wód gruntowych, w tym środki mające na celu zapobieganie emisjom do gleby, ziemi i wód gruntowych oraz sposób ich systematycznego nadzorowania

- a. Magazynowanie odpadów w sposób uniemożliwiający przedostanie się substancji w nich zawartych do środowiska gruntowo-wodnego, zgodnie z warunkami określonymi w pkt V.3.2. i V.3.3. decyzji.
- b. Umieszczenie zbiorników magazynowych LNG (o dwupłaszczyznowej konstrukcji) w betonowej misie ochronnej o pojemności zapewniającej przejęcie całej zawartości jednego zbiornika.
- c. Odprowadzanie ścieków przemysłowych poprzez wewnętrzną kanalizację technologiczną do zbiornika bezodpływowego.
- d. Systematyczny nadzór zastosowanych środków mających na celu ochronę gleby, ziemi i wód gruntowych odbywa się poprzez:
 - okresową kontrolę szczelności poszczególnych instalacji, wykonywaną przez obsługę Odazotowni dwa razy na dobę i dokumentowanie w raportach,
 - istniejący system detekcji gazu zabudowany na instalacji magazynowania i załadunku LNG,
 - badania okresowe zbiorników LNG wykonywane przez Urząd Dozoru Technicznego oraz natychmiastowe usunięcie zdiagnozowanych nieprawidłowości.

IV. Sposób postępowania w przypadku zakończenia eksploatacji instalacji

Nie przewiduje się likwidacji instalacji w okresie obowiązywania pozwolenia zintegrowanego.

Ogólne zasady jakimi należy się kierować w celu minimalizacji oddziaływania Zakładu na środowisko w fazie likwidacji:

- zaplanować termin zaprzestania eksploatacji instalacji z wyprzedzeniem,
- zaplanować zaopatrzenie w surowce i materiały wykorzystywane w procesie produkcyjnym na poziomie pozwalającym na zminimalizowanie ich ilości pozostałych po wstrzymaniu eksploatacji,
- surowce i materiały pozostałe po zaprzestaniu produkcji przekazać innym podmiotom do wykorzystania na cele własne,
- demontaż instalacji rozpocząć od uzyskania informacji na temat możliwości odsprzedaży sprawnych urządzeń innym podmiotom,
- odpady z demontażu instalacji zagospodarować zgodnie z wymaganiami prawnymi obowiązującymi w dniu likwidacji,
- zlecić wykonanie likwidacji urządzeń chłodniczych i klimatyzacyjnych specjalistycznej firmie posiadającej odpowiednie certyfikaty uprawniające do wykonywania tego typu usług,
- rozpocząć likwidację urządzeń zawierających oleje smarowe od usunięcia oleju, i zdeponowania go w przeznaczonym do tego celu zbiorniku,
- prowadzić likwidację lub wymianę urządzeń wchodzących w skład instalacji chłodniczej w sposób nie stwarzający możliwości wystąpienia poważnej awarii przemysłowej.

V. Warunki wprowadzania do środowiska substancji i energii

V.1. Wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza

Podstawa prawna: art. 202 ust. 2 i ust. 2a, art. 220 ust.1 i art. 224 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 r. poz. 1232 ze zm.), rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. z 2012 r. poz. 1031), rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. z 2010 r. Nr 16, poz. 87), rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 4 listopada 2014 r. w sprawie standardów emisyjnych dla niektórych rodzajów instalacji, źródeł spalania paliw oraz urządzeń spalania lub współspalania odpadów (Dz. U. z 2014 r. poz. 1546).

V.1.1. Charakterystyka źródeł emisji i miejsc wprowadzania gazów i pyłów do powietrza

Emisja substancji do powietrza z instalacji wymagającej pozwolenia zintegrowanego opisanej w punkcie II.1. niniejszego pozwolenia pochodzi ze spalania gazu do celów technologicznych:

- podgrzewacz gazu regeneracyjnego (nominalna moc cieplna w paliwie 2,417 MW),
- podgrzewacz oleju grzewczego (nominalna moc cieplna w paliwie 2,138 MW),
- motokompresory (nominalna moc cieplna w paliwie 3,588 MW każdy).

V.1.2. Źródła emisji oraz parametry ich pracy

Źródło powstawania substancji wprowadzanych do powietrza	Emitor	Charakterystyka miejsc emisji					
		Wysokość m	Średnica mm	Przepływ w kominie lub wydajność wentylatora m ³ /h	Temperatura wylotowa gazów °C	Czas pracy h/rok	Urządzenia ochrony powietrza
Motokompresor gazu wysokometanowego	E-5	10	900	18 984	410	8 700	brak
Motokompresor gazu wysokometanowego	E-6	10	900	18 984	410	8 700	brak
Motokompresor gazu wysokometanowego	E-7	10	900	18 984	410	8 700	brak
Podgrzewacz gazu regeneracyjnego	E-8	14,10	600	5 617	170	5 160	brak
Podgrzewacz oleju grzewczego	E-9	9,25	400	4315	170	8 760	brak

V.1.3. Rodzaje i ilości gazów i pyłów dopuszczonych do wprowadzania do powietrza

Kod emitora	Emitowana substancja	Wielkość emisji	
		[mg/m ³ _n] gazów odlotowych odniesionych do warunków umownych temperatura 273 K, ciśnienie 101,3 kPa	kg/h
E-5	Dwutlenek azotu	-	2,135
	Dwutlenek siarki	-	0,00852
	Pył ogółem	-	0,000213
	w tym Pył zawieszony PM10	-	0,000213
	Tlenek węgla	-	5,550
	Węglowodory alifatyczne	-	2,135
E-6	Dwutlenek azotu	-	2,135
	Dwutlenek siarki	-	0,00852
	Pył ogółem	-	0,000213
	w tym Pył zawieszony PM10	-	0,000213
	Tlenek węgla	-	5,550
	Węglowodory alifatyczne	-	2,135

E-7	Dwutlenek azotu		2,135
	Dwutlenek siarki		0,00852
	Pył ogółem		0,000213
	w tym Pył zawieszony PM10	-	0,000213
	Tlenek węgla		5,550
	Węglowodory alifatyczne		2,135
E-8	Pył	5	-
	Dwutlenek siarki	35	-
	Tlenki azotu	150	-
E-9	Pył	5	-
	Dwutlenek siarki	35	-
	Tlenki azotu	150	-

Dopuszczalne wielkości emisji rocznej z instalacji objętej pozwoleniem zintegrowanym

Rodzaj substancji	Mg/rok
Tlenki azotu	60,83
Dwutlenek siarki	1,414
Pył ogółem w tym	0,176
Pył zawieszony PM10	0,176
Pył zawieszony PM2,5	0,176
Tlenek węgla	144,86
Węglowodory alifatyczne	55,72

V.2. Gospodarka wodno-ściekowa

Podstawa prawna: art. 37 pkt. 2 w zw. z art. 122 ust. 1, art. 41, art. 42 ust. 1 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (tekst jednolity: Dz. U. z 2005 r. Nr 239, poz. 2019 ze zm.) i art. 211 ust. 2 pkt 3b i pkt 3c ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (tekst jednolity: Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150 ze zm.) oraz rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 24 lipca 2006 r. w sprawie warunków, jakie należy spełniać przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi oraz w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego (Dz. U. z 2006 r. Nr 137, poz. 984)

V.2.1. Zaopatrzenie w wodę

- Zakład zaopatruje się w wodę na potrzeby instalacji z sieci wodociągowej innego podmiotu na podstawie zawartej umowy. Woda zużywana jest na cele i technologiczne, przeciwpożarowe, utrzymanie czystości i zieleni oraz na cele socjalno-bytowe pracowników.
- Ilość wykorzystywanej wody:

$$Q_{\text{roczne}} = 6\,500 \text{ m}^3/\text{r}$$

Zaopatrzenie w wodę na cele:	Ilość wykorzystywanej wody Q_{roczne} [m ³ /r]
Technologiczne	1177
Socjalno - bytowe	1 400
Przeciwpożarowe	2452
Utrzymanie czystości i zieleni	1471
RAZEM	6 500

V.2.2. Ścieki powstające w wyniku funkcjonowania instalacji

Ścieki przemysłowe:

Ilość ścieków przemysłowych powstających, w wyniku prowadzonej przez Odazotownię GRODZISK działalności wynosi:

$$Q = 0,03 \text{ m}^3/\text{dobę}$$

Ww. ścieki odprowadzane są, poprzez wewnętrzną kanalizację technologiczną, do zbiornika bezodpływowego o pojemności $V = 2,0 \text{ m}^3$, a następnie wywożone na oczyszczalnię ścieków, na podstawie stosownej umowy.

Ścieki bytowe:

Powstające na terenie Zakładu ścieki bytowe odprowadzane są, poprzez zakładową kanalizację sanitarną, do zbiornika bezodpływowego o pojemności $V = 20,0 \text{ m}^3$

Ilość ścieków:

$$Q_{\text{sr}} = 2,70 \text{ m}^3/\text{dobę}$$

$$Q_{\text{max}} = 3,24 \text{ m}^3/\text{dobę}$$

Miejscom powstawania ścieków bytowych są węzły sanitarne wyposażone w natryski, umywalki, sanitariaty. Do kanalizacji sanitarnej odprowadzane są również ścieki powstające na instalacji demineralizacji wody, których ilość wynosi $Q = 18,6 \text{ m}^3/\text{m-c}$.

Po opróżnieniu zbiornika bezodpływowego ścieki bytowe wywożone są do oczyszczalni ścieków, na podstawie stosownej umowy.

Ścieki – wody opadowe lub roztopowe:

Ścieki - wody opadowe lub roztopowe z terenu Odazotowni GRODZISK, odprowadzane z drogi wewnętrznej, parkingu oraz dachów budynków nr 2 i nr 3, ujmowane będą w szczelny, zamknięty system kanalizacji deszczowej grawitacyjnej i odprowadzane do odbiornika, który stanowi rów melioracyjny znajdujący się po zachodniej stronie względem Odazotowni GRODZISK. Ścieki - wody opadowe lub roztopowe przed odprowadzeniem do odbiornika będą podczyszczane poprzez usunięcie części stałych (głównie piasku) w osadniku oraz oddzielenie substancji i związków ropopochodnych w separatorze koalescencyjnym. Przepustowość nominalna separatora typu AQUAFIXK10 wynosi 10 l/s.

Ilość odprowadzanych ścieków – wód opadowych lub roztopowych:

$$Q_{\text{roczne}} = 2262,00 \text{ m}^3/\text{rok}$$

Skład odprowadzanych ścieków – wód opadowych lub roztopowych:

W ww. ściekach nie będą przekroczone wartości zawartych w nich zawiesin ogólnych (100 mg/l) oraz substancji ropopochodnych (15 mg/l), zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 24 lipca 2006 r. w sprawie warunków, jakie należy spełniać przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi, oraz w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego.

V.2.3. Zarówno kanalizacja sanitarna, technologiczna jak i deszczowa nie są instalacjami objętymi warunkami pozwolenia zintegrowanego, ze względu na ich ogólny charakter dla wszystkich obiektów na terenie Zakładu. Instalacje te stanowią wyłącznie charakter pomocniczy funkcjonowania instalacji objętej niniejszym pozwoleniem. W związku z tym w pozwoleniu zintegrowanym nie określono stanu i składu ścieków gromadzonych w zbiornikach bezodpływowych (ścieki bytowe oraz ścieki przemysłowe).

V.3. Gospodarka odpadami

Podstawa prawna: art. 188 ust. 2b, art. 202 ust. 1, ust. 4 i art. 211 ust. 1 ustawy Prawo ochrony środowiska (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 r., poz. 1232 ze zm.) oraz rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 grudnia 2014 r. w sprawie katalogu odpadów (Dz. U. z 2014 r., poz. 1923)

V.3.1. Rodzaje i ilości odpadów dopuszczonych do wytworzenia podczas normalnej pracy instalacji, ich podstawowy skład chemiczny i właściwości

L.p.	Rodzaj odpadu	Kod odpadu	Ilość [Mg/rok]	Podstawowy skład chemiczny oraz właściwości odpadu
Odpady niebezpieczne				
1.	Zużyty węgiel aktywny (z wyłączeniem 06 07 02)	06 13 02*	6,00	Odpady składają się z: węgla pierwiastkowego w formie bezpostaciowej (sadza), grafitu (poza węglem zawiera zwykle popiół, tlenki metali alkalicznych i krzemionkę) zanieczyszczonego rtęcią. Odpady posiadają właściwości toksyczne i ekotoksyczne.

2.	Inne pozostałości podestylacyjne i poreakcyjne	07 01 08*	30,00	Odpady składają się z: mieszaniny węglowodorów z aminą, posiadają właściwości drażniące i żrące.
3.	Mineralne oleje silnikowe, przekładniowe i smarowe niezawierające związków chlorowcoorganicznych	13 02 05*	20,00	Odpady składają się z: węglowodorów aromatycznych: benzenu, toluenu, etylobenzenu, o,m,p-ksylenu. Odpady posiadają właściwości toksyczne, rakotwórcze i ekotoksyczne.
4.	Syntetyczne oleje silnikowe, przekładniowe i smarowe	13 02 06*	4,00	Odpady składają się z: węglowodorów, oraz dodatków przeciwkorozyjnych, przeciwutleniających, obniżających temperaturę krzepnięcia, zwiększających smarność, obniżających temperaturę pienia się oleju, dyspersyjnych utrzymujących zanieczyszczenia w jednorodnej zawieszynie. Odpady posiadają właściwości toksyczne, rakotwórcze i ekotoksyczne.
5.	Mineralne oleje i ciecze stosowane jako elektroizolatory oraz nośniki ciepła niezawierające związków chlorowcoorganicznych	13 03 07*	3,30	Odpady składają się z: sulfoniany, aminy, tiofosforany związków zawierających wapń, cynk, sód, magnez, fosfor, siarkę, azot oraz kwasów organicznych, alkoholi, aldehydów, ketonów, fenoli, WWA, żywicy, asfaltenów związków chloru i zanieczyszczeń takich jak: płyny hamulcowe i chłodzące, PCB, tłuszcze, detergenty, rozpuszczalniki, gliceryna, lakiery i inne odpady płynne. Odpady posiadają właściwości toksyczne, rakotwórcze i ekotoksyczne.
6.	Zaolejona woda z odwadniania olejów w separatorach	13 05 07*	1,20	Odpady składają się z: wody, resztek zanieczyszczonego oleju, który może zawierać sulfoniany, aminy, tiofosforany związków zawierających wapń, cynku, sód, magnez, fosfor, siarkę, azot oraz kwasów organicznych, alkoholi, aldehydów, ketonów, fenoli, WWA, żywicy, asfaltenów związków chloru. Odpady posiadają właściwości drażniące, szkodliwe i ekotoksyczne.
7.	Sorbenty, materiały filtracyjne (w tym filtry olejowe nieujęte w innych grupach), tkaniny do wycierania (np. szmaty, ścierki) i ubrania ochronne zanieczyszczone substancjami niebezpiecznymi (np. PCB)	15 02 02*	3,50	Odpady składają się z: oleju, smaru, gazoliny, tlenków krzemu, wapnia, glinu, żelaza i magnezu, siarczanu wapnia, gazy. Odpady posiadają właściwości drażniące, szkodliwe i ekotoksyczne.
8.	Płyny zapobiegające zamarzaniu zawierające niebezpieczne substancje	16 01 14*	13,00	Odpady składają się z: wodnych glikoli oraz alkoholi. Odpady posiadają właściwości szkodliwe, toksyczne i ekotoksyczne.

Odpady inne niż niebezpieczne				
1.	Inne niewymienione odpady – woda powstała w trakcie regeneracji sit molekularnych	05 07 99	860,00	Odpady składają się z: wody technologiczne zanieczyszczonej śladowymi ilościami: arsenu, rtęci, kadmu, ołowiu, chromu i cynku oraz sodu, potasu, wapna i magnezu. Odpady posiadają właściwości inne niż niebezpieczne, płynne, lekko mętne.
2.	Sorbenty, materiały filtracyjne, tkaniny do wycierania (np. szmaty, ścierki) i ubrania ochronne inne niż wymienione w 15 02 02	15 02 03	40,00	Odpady składają się z: bawełny, celulozy, polimerów. Odpady są chemicznie obojętne, nietoksyczne, posiadają właściwości inne niż niebezpieczne.
3.	Zużyte urządzenia inne niż wymienione w 16 02 09 do 16 02 13	16 02 14	0,30	Odpady składają się z: tworzywa sztucznego, aluminium, żelaza, cyny, litu, niklu, cynku, miedzi, złota, krzemu i germanu. Odpady posiadają właściwości inne niż niebezpieczne, stałe.

V.3.2. Miejsca i sposoby magazynowania wytwarzanych odpadów oraz dalszy sposób gospodarowania nimi

l.p.	Rodzaj odpadu	Kod odpadu	Miejsca i sposoby magazynowania wytwarzanych odpadów oraz dalszy sposób gospodarowania nimi
Odpady niebezpieczne			
1.	Zużyty węgiel aktywny (z wyłączeniem 06 07 02)	06 13 02*	Odpad nie jest magazynowany terenie zakładu, bezpośrednio po wytworzeniu jest przekazywany do odzysku lub unieszkodliwiania uprawnionym podmiotom.
2.	Inne pozostałości podestylacyjne i poreakcyjne	07 01 08*	Odpady magazynowane w szczelnym, dwupłaszczowym zbiorniku podziemnym zlokalizowanym przy obiektach: nr 12 (Instalacja usuwania CO ₂) oraz nr 36 (pochodnia do spalania gazów zrzutowych). Odpady przekazywane do odzysku lub unieszkodliwiania uprawnionym podmiotom.
3.	Mineralne oleje silnikowe, przekładniowe i smarowe niezawierające związków chlorowcoorganicznych	13 02 05*	Odpady magazynowane w szczelnych, zamykanych beczkach, ustawionych w wyznaczonym miejscu pod wiatą na odpady niebezpieczne, na utwardzonej powierzchni zabezpieczonej przed przenikaniem zanieczyszczeń do gruntu i opadami atmosferycznymi. Wiatą jest wyposażono w środki do zbierania wycieków tych odpadów. Odpad o kodzie 13 02 05* może być również magazynowany w szczelnym, dwupłaszczowym zbiorniku podziemnym, zlokalizowanym przy obiekcie nr 23 C (kompresor gazu wysokometanowego). Odpady przekazywane do odzysku uprawnionym podmiotom.
4.	Syntetyczne oleje silnikowe, przekładniowe i smarowe	13 02 06*	
5.	Mineralne oleje i ciecze stosowane jako elektroizolatory oraz nośniki ciepła niezawierające związków chlorowcoorganicznych	13 03 07*	
6.	Zaolejona woda z odwadniania olejów w separatorach	13 05 07*	

7.	Sorbenty, materiały filtracyjne (w tym filtry olejowe nieujęte w innych grupach), tkaniny do wycierania (np. szmaty, ścierki) i ubrania ochronne zanieczyszczone substancjami niebezpiecznymi (np. PCB)	15 02 02*	Odpady magazynowane w pojemnikach ustawionych w wyznaczonym miejscu wiaty na odpady niebezpieczne. Odpady przekazywane do odzysku lub unieszkodliwiania uprawnionym podmiotom.
8.	Płyny zapobiegające zamarzaniu zawierające niebezpieczne substancje	16 01 14*	Odpady magazynowane w szczelnym, dwupłaszczowym zbiorniku podziemnym, zlokalizowanym przy obiektach 23 A, 23 B i 24 C (przy kompresorach gazy metanowego). Odpady przekazywane do odzysku lub unieszkodliwiania uprawnionym podmiotom.
Odpady inne niż niebezpieczne			
1.	Inne niewymienione odpady – woda powstała w trakcie regeneracji sit molekularnych	05 07 99	Odpady magazynowane w szczelnym, dwupłaszczowym zbiorniku podziemnym, zlokalizowanym przy nr 13 (Instalacja sit molekularnych). Odpady przekazywane do odzysku lub unieszkodliwiania uprawnionym podmiotom.
2.	Sorbenty, materiały filtracyjne, tkaniny do wycierania (np. szmaty, ścierki) i ubrania ochronne inne niż wymienione w 15 02 02	15 02 03	Odpady magazynowane w pojemnikach ustawionych pod wiatą na odpady (obiekt nr 43). Odpady przekazywane do odzysku lub unieszkodliwiania uprawnionym podmiotom. 30 Mg stanowią sita molekularne wymieniane co 3 lata, które bezpośrednio po wymianie są przekazywane do unieszkodliwiania uprawnionym podmiotom.
3.	Zużyte urządzenia inne niż wymienione w 16 02 09 do 16 02 13	16 02 14	Odpady magazynowane w pojemnikach ustawionych pod wiatą na odpady (obiekt nr 43). Odpady przekazywane do odzysku uprawnionym podmiotom.

V.3.3. Odpady należy magazynować selektywnie, pojemniki, beczki i zbiorniki należy odpowiednio opisać i oznakować. Odpady należy zabezpieczyć przed dostępem osób trzecich. Czas magazynowania odpadów nie może przekraczać terminów określonych w ustawie o odpadach.

V.3.4. W postępowaniu z olejami odpadowymi należy uwzględnić warunki określone w przepisach szczegółowych w tym zakresie.

V.3.5. Wskazanie sposobów zapobiegania powstawaniu odpadów lub ograniczania ilości odpadów i ich negatywnego oddziaływania na środowisko

W celu zapobiegania powstawaniu odpadów lub ograniczenia ich ilości Prowadzący instalację:

- stosuje środki, materiały i urządzenia lepszej jakości, przedłużonej trwałości i mniej szkodliwych dla środowiska,
- prowadzi racjonalną gospodarkę materiałową,
- stosuje opakowania zbiorcze i zwrotne,
- przestrzega wymogów eksploatacji urządzeń.

V.4. Emisja hałasu do środowiska

Podstawa prawna: art. 211 ust. 6 pkt 6 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (tekst jednolity Dz. U. z 2013, poz. 1232 ze zm.) oraz rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (tekst jednolity: Dz. U. z 2014 r., poz. 112).

V.4.1. Dopuszczalny poziom hałasu

Wielkość emisji hałasu emitowanego do środowiska przez przedmiotową instalację, wyznaczona dopuszczalnymi poziomami hałasu, w odniesieniu do terenów zabudowy zagrodowej:

- $L_{Aeq D}$ – równoważny poziom dźwięku A dla przedziału czasu odniesienia równemu 8 kolejno po sobie następującym najmniej korzystnym godzinom pory dnia (rozumianej jako przedział czasu od godz. 6⁰⁰ do godz. 22⁰⁰) – **55 dB**,
- $L_{Aeq N}$ – równoważny poziom dźwięku A dla przedziału czasu odniesienia równemu 1 najmniej korzystnej godzinie pory nocy (rozumianej jako przedział czasu od godz. 22⁰⁰ do godz. 6⁰⁰) – **45 dB**.

V.4.2. Źródła hałasu, ich czas pracy oraz poziom mocy akustycznej

Lp.	Źródło hałasu	Czas pracy źródła [h]	
		Pora dnia	Pora nocy
Instalacja aminowa			
1.	Pompy aminy	16	8
2.	Chłodnica aminy	16	8
3.	Chłodnica refluxu	16	8
Instalacja sit molekularnych			
1.	Kompresor gazu regeneracyjnego	16	8
2.	Chłodnica gazu regeneracyjnego	16	8
3.	Podgrzewacz gazu regeneracyjnego	16	8
Instalacja usuwania azotu			
1.	Kompresor propanu technicznego	16	8
2.	Wydmuch N2	16	8
3.	Pompy metanowe	16	8
4.	Chłodnica oleju	16	8
5.	Chłodnica propanu technicznego	16	8
Instalacja kompresorów metanu			
1.	Kompresor gazu wysokometanowego	16	8
2.	Wylot spalin motokompresora	16	8
3.	Chłodnica gazu wysokometanowego	16	8
4.	Kompresor gazu wysokometanowego	16	8
5.	Wylot spalin motokompresora	16	8
6.	Chłodnica gazu wysokometanowego	16	8
7.	Kompresor gazu wysokometanowego	16	8
8.	Wylot spalin motokompresora	16	8
9.	Chłodnica gazu wysokometanowego	16	8
Instalacja sprężania i magazynowania helu			
1.	Kompresory helu	16	8
Instalacja sprężonego powietrza			
1.	Sprężarki powietrza sterowniczego	16	8

V.4.3. Metody ochrony przed hałasem

W celu ograniczenia rozprzestrzeniania się emitowanego hałasu z terenu Zakładu należy:

- najbardziej uciążliwe pod względem hałasu urządzenia lokalizować w obiektach budowlanych o odpowiedniej izolacyjności akustycznej,

- otwory technologiczne w budynkach oraz wyrzutnie technologiczne zabezpieczyć tłumikami akustycznymi, zapewniającymi zachowanie wartości dopuszczalnych poziomów hałasu na granicy terenów wymagających ochrony przed hałasem,
- dbać o stan techniczny urządzeń produkcyjnych oraz pomocniczych, funkcjonujących na terenie Zakładu, szczególnie tych pracujących na zewnątrz,
- wykluczyć wykonywanie hałaśliwych operacji w porze nocy.

VI. Zakres i sposób monitorowania procesów technologicznych, pomiary i ewidencjonowanie wielkości emisji

VI.1. Monitoring emisji do powietrza

Stanowiska pomiarowe:

Stanowiska pomiarowe na emitorach E-5, E-6, E-7, E-8 i E-9 usytuowane są zgodnie z normą PN-Z-04030-7 dotyczącą lokalizacji przekrojów i punktów pomiarowych.

Zakres pomiarów:

Pomiary wielkości emisji substancji wprowadzanych do powietrza z instalacji energetycznego spalania paliw (emitory E-8 i E-9) należy wykonywać okresowo zgodnie z przepisami szczegółowymi w tym zakresie.

Wykonywać pomiary wielkości emisji pyłu ogółem, dwutlenku siarki, tlenku azotu, tlenku węgla i węglowodorów alifatycznych z instalacji – motokompresorów gazu wysokometanowego okresowo na jednym z wybranych, pracujących emitorów (E-5, E-6 lub E-7) raz na dwa lata.

Metodyki pomiarów:

Pomiary należy wykonać zgodnie z obowiązującą referencyjną metodyką pomiarów określoną w przepisach szczególnych.

Wyniki pomiarów należy przekazywać właściwym organom, zgodnie z przepisami szczegółowymi w tym zakresie.

VI.2. Zakres i sposób monitorowania ilości i jakości pobieranej wody i odprowadzanych ścieków

W zakresie ilości i jakości pobieranej wody:

- Ilość dostarczanej wody mierzona będzie wodomierzem stanowiącym własność dostawcy wody.
- Zaleca się prowadzić następujące odczyty wskazań wodomierza:
 - raz na miesiąc (ostatniego dnia każdego miesiąca) głównego wodomierza stanowiącego własność dostawcy wody,
 - zapisy notować w trwałym rejestrze z podaniem daty odczytu, godziny odczytu, adnotacją identyfikującą wodomierz oraz nazwiskiem i podpisem pracownika dokonującego odczytu; dane przechowywać przez okres nie krótszy niż 5 lat od zakończenia roku kalendarzowego, którego dotyczą.

W zakresie odprowadzanych ścieków:

Zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami prawnymi.

VI.3. Monitoring gospodarki odpadami

Zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami prawnymi.

VI.4. Monitoring hałasu

Pomiary należy przeprowadzać zgodnie z obowiązującymi przepisami w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów wielkości emisji.

Pomiary należy wykonywać raz na dwa lata, w punktach:

P1 – zlokalizowany od zachodniej strony Zakładu, na granicy istniejącej zabudowy zagrodowej (przysiółek wsi Snowidowo), oraz przed elewacją budynku mieszkalnego w świetle okien tej zabudowy;

P2 – zlokalizowany od północnej strony Zakładu, na granicy najbliższej posesji wsi Snowidowo oraz przed elewacją budynku mieszkalnego w świetle okien tej zabudowy.

Wyniki pomiarów emisji hałasu przekazywać właściwym organom, zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami.

VI.5. Sposób i częstotliwość przekazywania informacji z prowadzonego monitoringu

Sposób i częstotliwość przekazywania wyników pomiarów dotyczących monitoringu gospodarki wodno-ściekowej, monitoringu odpadów oraz monitoringu hałasu został wskazany w punktach: VI.2., VI.3. i VI.4. niniejszej decyzji.

Wyniki pomiarów wielkości emisji pyłu ogółem, dwutlenku siarki, tlenku azotu, tlenku węgla i węglowodorów alifatycznych z instalacji należy przekazywać w formie pisemnej Marszałkowi Województwa Wielkopolskiego i Wielkopolskiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Ochrony Środowiska w terminie 30 dni od daty zakończenia pomiarów.

VI.6. Zakres monitoringu procesów technologicznych

Odazotownia GRODZISK prowadzi działania monitoringowe obejmujące w szczególności:

1. Ewidencję ilościową surowców wykorzystywanych w procesie produkcyjnym oraz wielkości produkcji wyrobu. Miernik – wielkość ogólnego zużycia gazu, w odniesieniu do wielkości produkcji wyrobu, wyrażony jednostką [nm^3/Mg],
2. Ewidencję zużycia energii elektrycznej oraz wielkości zużycia gazu w odniesieniu do wielkości produkcji wyrobu.
Mierniki : - wskaźnik wielkości zużycia energii elektrycznej, w odniesieniu do wielkości produkcji gazu, wyrażony jednostką [kWh/hl gazu],
- wskaźnik wielkości zużycia gazu na cele grzewcze i technologiczne, w odniesieniu do wielkości produkcji wyrobu, wyrażony jednostką [nm^3/Mg].

VII. Sposoby zapobiegania występowaniu i ograniczania skutków awarii

Zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Gospodarki z dnia 31 stycznia 2006 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie rodzajów i ilości substancji niebezpiecznych, których znajdowanie się w zakładzie decyduje o zaliczeniu zakładu do zakładu o zwiększonym ryzyku albo do zakładu o dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej (Dz.U. z 2006 r. Nr 30, poz. 208), znajdujące się na terenie Zakładu ilości substancji niebezpiecznych przekraczają wartości progowe, co kwalifikuje Zakład do zaliczenia go do zakładów o dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej.

Na terenie Zakładu zlokalizowane są zbiorniki magazynowe gazów skroplonych skrajnie łatwo palnych, instalacje i stanowiska załadunkowe cystern tym gazem i instalacje technologiczne, w których prowadzi się procesy z użyciem znacznych ilości gazu ziemnego.

W Odazotowni GRODZISK, w razie wystąpienia awarii przemysłowej, zasadniczym zagrożonym elementem środowiska będzie powietrze zanieczyszczone gazem ziemnym. Na zagrożenie złoży się przede wszystkim niebezpieczeństwo utraty zdrowia lub życia dla znajdujących się w strefie zanieczyszczonej pracowników ze względu na wybuchowe, skrajnie łatwopalne i toksyczne właściwości gazu.

W celu zapobiegania występowaniu awarii na terenie Zakładu stosuje się następujące środki:

1. okresowe przeglądy instalacji i urządzeń z nią współpracujących,
2. utrzymanie instalacji w stanie sprawnym technicznie,
3. systematyczne czyszczenie i konserwację urządzeń funkcjonujących na terenie Zakładu,
4. usprawnianie technologii,
5. wdrażanie nowych, przyjaznych środowisku technologii,
6. przestrzeganie reżimów technologicznych,
7. umieszczenie zbiorników magazynowych dwupłaszczowych, w misie ochronnej o pojemności mogącej przejąć zawartość całego zbiornika,
8. posiadanie systemów zabezpieczenia i kontroli pracy instalacji technologicznych połączonych z automatyczną sygnalizacją akustyczną i wizualną,
9. edukację ekologiczną pracowników,
10. stałą współpracę z organami ochrony środowiska i właściwymi strażami i inspekcjami.

Zakład będzie ograniczał skutki awarii na terenie Odazotowni GRODZISK poprzez:

1. podejmowanie natychmiastowych działań zabezpieczających i naprawczych,
2. odizolowanie miejsca awarii i ograniczenie dostępu osób postronnych,
3. bezpośrednie lub pośrednie informowanie osób narażonych na utratę zdrowia lub życia spowodowane zaistniałą awarią,

4. poinformowanie o awarii i ścisłą współpracę przy usuwaniu jej skutków z odpowiednimi służbami i instytucjami.

Zakład posiada program zapobiegania poważnym awariom przemysłowym, w którym:

1. określono potencjalne zagrożenia i możliwości wystąpienia awarii,
2. wymienione zostały zasady zapobiegania możliwości powstania awarii,
3. opisane zostały sposoby ograniczenia skutków awarii dla ludzi i środowiska w przypadku jej zaistnienia,
4. opisano zasady postępowania na wypadek wystąpienia awarii,
5. przedstawiono zasady postępowania poawaryjnego.

Obiekty Odazotowni GRODZISK wyposażone są w podręczny sprzęt gaśniczy, umieszczony w miejscach łatwo dostępnych i widocznych.

Zgodnie z art. 264 ustawy Prawo Ochrony Środowiska prowadzący zakład o dużym ryzyku wystąpienia awarii przemysłowej jest zobowiązany do natychmiastowego zawiadomienia o zaistnieniu awarii właściwego organu Państwowej Straży Pożarnej oraz Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska.

Prowadzący Zakład jest zobowiązany powiadomić niezwłocznie Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska o stwierdzonych zmianach obserwowanych parametrów w ramach badań monitoringowych, wskazujących na możliwość wystąpienia lub powstania zagrożeń dla środowiska.

VII.1. Zakres sposobów i termin przekazywania organowi właściwemu do wydania pozwolenia i wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska corocznej informacji pozwalającej na przeprowadzenie zgodności z warunkami określonymi w pozwoleniu

Nie nakłada się dodatkowego obowiązku przekazywania corocznej informacji pozwalającej na przeprowadzenie oceny zgodności z warunkami określonymi w pozwoleniu, ponad wymagania, o których mowa art. 149 ustawy Prawo ochrony środowiska.

VIII. Sposoby ograniczania oddziaływania transgranicznego na środowisko

Nie określono.

IX. Eksploatacja instalacji w warunkach innych niż normalne

Instalacja nie będzie funkcjonować na warunkach innych niż określone w niniejszym pozwoleniu.

X. Sposoby zapewnienia efektywnego wykorzystania energii

Efektywność energetyczna instalacji zapewniona jest poprzez:

- skuteczny system zarządzania energią,
- spełnianie podstawowych wymagań energetycznych,
- realizację podstawowych i ogólnych działań technicznych,
- prawidłową eksploatację budynków.

XI. Pozwolenie wydaje się na czas nieoznaczony.

XII. Uczynić Wnioskodawcę odpowiedzialnym za ewentualne szkody powstałe w wyniku nieprawidłowego wykonywania orzeczeń niniejszej decyzji.

XIII. Zastrzec, iż niniejsza decyzja winna stale znajdować się u Wnioskodawcy i być dostępna organom kontroli.

XIV. Zastrzec, iż naruszenie przez Wnioskodawcę przepisów ustawy Prawo ochrony środowiska i ustawy o odpadach, ustawy prawo wodne lub nie przestrzeganie warunków niniejszej decyzji może spowodować jej cofnięcie.”

II. Stwierdzić wygaśnięcie pozwolenia zintegrowanego na prowadzenie instalacji do rafinacji gazu - Odazotownia Grodzisk, zlokalizowanej w miejscowości Snowidowo gm. Grodzisk Wielkopolski, udzielonego Polskiemu Górnictwu Naftowemu i Gazownictwu S.A. - Oddział w Zielonej Górze, mocą decyzji Marszałka Województwa Wielkopolskiego znak: znak: DSR.III.7623-107/08 z dnia 23.03.2009 r., zmienionej decyzją Marszałka Województwa Wielkopolskiego znak: DSR-II-1.7222.75.2014 z dnia 19.02.2015 r., sprostowanej postanowieniem Marszałka Województwa Wielkopolskiego znak: DSR-

II-1.7222.75.2014 z dnia 3.08.2015 r. i znak: DSR-II-1.7222.89.2015 z dnia 3 sierpnia 2015 r., oraz zmienionej decyzją Marszałka Województwa Wielkopolskiego DSR-II-1.7222.288.2014 z dnia 4.09.2015 r.

UZASADNIENIE

W dniu 30.06.2014 r. do Marszałka Województwa Wielkopolskiego wpłynął wniosek Polskiego Górnictwa Naftowego i Gazownictwa S.A. - Oddział w Zielonej Górze, ul. Bohaterów Westerplatte 15, 65-034 Zielona Góra, reprezentowanej przez Sławomira Kudelę, o zmianę decyzji Marszałka Województwa Wielkopolskiego znak: DSR.III.7623-107/08 z dnia 23.03.2009 r., zmienionej decyzjami Marszałka Województwa Wielkopolskiego znak: DSR.VI.7222.47.2011 z dnia 14.07.2011 r. oraz znak: DSR-II-1.7222.50.2012 z dnia 16.08.2013 r., udzielającej pozwolenia zintegrowanego na prowadzenie instalacji do rafinacji gazu - Odazotownia Grodzisk, zlokalizowanej w miejscowości Snowidowo gm. Grodzisk Wielkopolski. Jednocześnie Spółka wniosła o uchylenie decyzji Marszałka Województwa Wielkopolskiego znak: DSR.VI.7222.47.2011 z dnia 14.07.2011 r. i znak: DSR.VI.7222.50.2012 z dnia 16.08.2013 r. oraz o wydanie jednolitego tekstu decyzji ww. decyzji Marszałka Województwa Wielkopolskiego uwzględniającego wszystkie późniejsze zmiany. Marszałek Województwa Wielkopolskiego zmienił ww. pozwolenie zintegrowane decyzją znak: DSR-II-1.7222.75.2014 z dnia 19.02.2015 r., która stała się ostateczna w dniu 11.03.2015 r.

Zgodnie z art. 28 ust. 2 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zmianie ustawy Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw, decyzją znak: DSR-II-1.7222.288.2014 z dnia 30.12.2014 r. tutejszy Organ zmienił z urzędu decyzję Marszałka Województwa Wielkopolskiego znak: DSR.III.7623-107/08 z dnia 23.03.2009 r., udzielającą Polskiemu Górnictwu Naftowemu i Gazownictwu S.A. - Oddział w Zielonej Górze pozwolenia zintegrowanego na prowadzenie instalacji do rafinacji gazu - Odazotownia Grodzisk, zlokalizowanej w m. Snowidowo, gm. Grodzisk Wielkopolski, zmienioną decyzjami Marszałka Województwa Wielkopolskiego znak: DSR.VI.7222.47.2011 z dnia 14.07.2011 r. oraz znak: DSR-II-1.7222.50.2012 z dnia 16.08.2013 r.

Pismem z dnia 19.01.2015 r. Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. - Oddział w Zielonej Górze złożyło odwołanie od decyzji Marszałka Województwa Wielkopolskiego DSR-II-1.7222.288.2014 z dnia 30.12.2014 r.

Niezależnie od powyższego, na wniosek Prowadzącego instalację decyzją znak: DSR-II-1.7222.75.2014 z dnia 19.02.2015 r. Marszałek Województwa Wielkopolskiego zmienił decyzję znak: DSR.III.7623-107/08 z dnia 23.03.2009 r., udzielającą Wnioskodawcy pozwolenia zintegrowanego na prowadzenie instalacji do rafinacji gazu - Odazotownia Grodzisk, zlokalizowanej w miejscowości Snowidowo gm. Grodzisk Wielkopolski i jednocześnie uchylił własne decyzje zmieniające znak: DSR.VI.7222.47.2011 z dnia 14.07.2011 r. i znak: DSR.VI.7222.50.2012 z dnia 16.08.2013 r.

Minister Środowiska, decyzją znak: DOŚwoa-285-32/13150/15/DS z dnia 9.04.2015 r., uchylił decyzję Marszałka Województwa Wielkopolskiego znak: DSR-II-1.7222.288.2014 z dnia 30.12.2014 r. i umorzył postępowanie organu pierwszej instancji.

Prowadzący instalację złożył skargę na ww. decyzję Organu II instancji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

W toku postępowania wyjaśniającego Minister Środowiska decyzją znak: DOŚwoa-285-46/21382/15/DS z dnia 9.06.2015 r., uchylił we własnym zakresie zaskarżoną decyzję oraz decyzję Organu I instancji i przekazał sprawę do ponownego rozpatrzenia.

Postanowieniem znak: DSR-II-1.7222.75.2014 z dnia 3.08.2015 r. Marszałek Województwa Wielkopolskiego sprostował oczywiste omyłki pisarskie zawarte w decyzji Marszałka Województwa Wielkopolskiego znak: DSR-II-1.7222.75.2014 z dnia 19.02.2015 r., zmieniającej decyzję Marszałka Województwa Wielkopolskiego znak: DSR.III.7623-107/08 z dnia 23.03.2009 r., udzielającą Polskiemu Górnictwu Naftowemu i Gazownictwu S.A. - Oddział w Zielonej Górze, pozwolenia zintegrowanego na prowadzenie instalacji do rafinacji gazu - Odazotowni Grodzisk, zlokalizowanej w miejscowości Snowidowo gm. Grodzisk Wielkopolski z jednoczesnym uchyleniem decyzji zmieniających ww. decyzję tj. decyzji Marszałka Województwa Wielkopolskiego znak: DSR.VI.7222.47.2011 z dnia 14.07.2011 r. i znak: DSR.VI.7222.50.2012 z dnia 16.08.2013 r.

Natomiast, postanowieniem znak: DSR-II-1.7222.89.2015 z dnia 3.08.2015 r. Marszałek Województwa Wielkopolskiego sprostował oczywiste omyłki pisarskie w cytowanej decyzji źródłowej.

Następnie Marszałek Województwa Wielkopolskiego decyzją znak: DSR-II-1.7222.288.2014 z dnia 4.09.2015 r., zmienił z urzędu cytowaną decyzję źródłową. Decyzja stała się ostateczna 25.09.2015 r.

Obowiązek uzyskania pozwolenia zintegrowanego dla przedmiotowej instalacji, wynika z faktu zaliczenia jej do instalacji mogącej powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości, wymienionej w ust. 1 pkt 2 załącznika do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 27 sierpnia 2014 r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości (Dz. U. z 2014 r., poz. 1169).

Na podstawie art. 378 ust. 2a pkt 2 ustawy Prawo ochrony środowiska w związku z art. 60 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 r., poz. 1235 ze zm.) oraz § 2 ust. 1 pkt 24 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2010 r. Nr 213, poz. 1397 ze zm.), organem właściwym do wydania przedmiotowej decyzji jest Marszałek Województwa Wielkopolskiego.

Na podstawie art. 217 ust. 1, organ właściwy do wydania do wydania pozwolenia zintegrowanego może, na wniosek prowadzącego instalację, wydać nowe pozwolenie zintegrowane w celu ujednoczenia tekstu obowiązującego pozwolenia, z uwzględnieniem wszystkich zmian wprowadzonych do tego pozwolenia od dnia jego wydania. W ramach postępowania w sprawie wydania tekstu jednolitego pozwolenia zintegrowanego właściwy organ dokonuje ujednoczenia tekstu pozwolenia oraz stwierdza wygaśnięcie dotychczasowego pozwolenia zintegrowanego (art. 217 ust. 2 ustawy Prawo ochrony środowiska). Konstrukcja przywołanych przepisów nie pozwala na wprowadzenie do treści pozwolenia zintegrowanego zmian, instytucja ujednoczenia pozwolenia ma bowiem wyłącznie charakter porządkowy. Obecna forma pozwoleń zintegrowanych, z dodatkowymi decyzjami zmieniającymi, może utrudniać prawidłowe korzystanie ze środowiska oraz kontrolę przestrzegania zapisów pozwolenia. Tak więc wprowadzając nieoznaczony termin obowiązywania pozwoleń zintegrowanych, ustawodawca umożliwił prowadzącemu instalację skorzystanie z mechanizmu zapewniającego czytelność i przejrzystość wydanych decyzji administracyjnych.

Nadto wymaga podkreślenia, iż w przypadku wydania tekstu jednolitego pozwolenia zintegrowanego, nie zapewnia się udziału społeczeństwa na zasadach określonych w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Nie jest także wymagane wniesienie przez prowadzącego instalację opłaty rejestracyjnej.

Decyzja w tej sprawie wydawana jest w oparciu o ogólne przepisy procedury (Kodeksu postępowania administracyjnego) oraz art. 217 ust. 2 ustawy Prawo ochrony środowiska.

Wobec powyższego, Marszałek Województwa Wielkopolskiego orzeka jak w sentencji.

POUCZENIE

Od niniejszej decyzji Stronie przysługuje prawo wniesienia odwołania do Ministra Środowiska, za pośrednictwem Marszałka Województwa Wielkopolskiego, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.

Za wydanie niniejszej decyzji pobrano opłatę skarbową w wysokości 2 021,00 zł, na podstawie przepisów ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (tekst jednolity: Dz. U. z 2015 r., poz. 783). Opłatę wniesiono na konto Urzędu Miasta Poznania, Wydział Finansów, Oddział Pozostałych Dochodów Podatkowych i Niepodatkowych, ul. Libelta 16/20, 61-706 Poznań PKO BP S.A. 94 1020 4027 0000 1602 1262 0763.

z up. MARSZAŁKA WOJEWÓDZTWA
Mariola Górniak
Dyrektor Departamentu Środowiska

Otrzymują:

1. Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A.
Oddział w Zielonej Górze
ul. Bohaterów Westerplatte 15, 65-034 Zielona Góra
2. Sławomir Kudela - pełnomocnik
Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A.
Oddział w Zielonej Górze
ul. Bohaterów Westerplatte 15, 65-034 Zielona Góra
3. Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska
ul. Czarna Rola 4, 61-625 Poznań
4. Minister Środowiska
(na adres e-mail: pozwolenia.zintegrowane@mos.gov.pl)
5. Regionalny Zarząd Gospodarki wodnej w Poznaniu (kataster wodny)
Pion Zarządzania Zasobami Wodnymi
ul. Grunwaldzka 21, 60-783 Poznań
6. Wydział Opłat i Baz Danych o Środowisku
7. Aa x 2